Quelle: https://manuscripta.at/?ID=743
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

uos siuultis potestatis mereri. Iam unus quisq; rum inquan
tū sufficit. inquantū grām supne aspirationis accepit. Si
aprauitate proximū reuocat. si exortari adbene operan
dū curat. Si eternū regnū uel supliciū erranti denuntia
at. cū uerba sce denuntiationis inpendit; pfecto angelus
existit. Et nemo dicat. admonere non sufficio exortari
idoneus non sum. Quantū potes exhibe. ne male seruando
qd acceperas. intormentis exigaris. Heq; eū plusquā unū ta
lentū acceperat. qui hoc abscondere magis studuit quā
erogare. Et scimus quod intabnaculo non solū fiale tan
tūmodo. sed precipiente dno etiā cyati facti sunt; pfialas
quippe doctrina exuberans; per cyatos uero. parua atq; an
gusta scientia designatur. Aliuis doctrina uertitis plenus.
audientiū mentes inebriat. Per hoc ergo quod dicit; pfecto
fialam porrigit. aliuis qd sentit explere non ualet. Si; quia
hoc quod cumque denuntiat. profecto pcyatū gestum
preber. Indei ergo tabnaculo idest insca ecclā posti. sip
doctrine sapientiā ministrare fialas minime potestis. in
quantū prodiuina larigitate sufficitis proximis uris boni
uerbi cyatos date. Inquantū uos proficisse pensatis. etiam
alios trahere uobiscū inuia di habere socios desiderate. Si
quis urm fit adforū aut fortasse ad balneum pgit. quē
otiosū ee considerat ut secū ueniat inuitat. Ipsa ergo ter
rena actio uos ura conueniat. et si ad dm tenditis. curate
ne ad eū soli pueniatis. Hinc et eū scriptū est. Qui audit
dicat ueni; Ut qui iam incorde uocē supni amoris accepe
rit. foras etiā proximis uocē exortationis reddat. et fortasse